

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

ГОДИНА XIX.

МАЙ, 1942 г.

КНИЖКА 8.

Георги Райчевъ

Младежка пѣсенъ

Обичамъ слънцето, простора,
обичамъ всички волни хора
и цвѣтица, и Бѣжи твари,
но трижъ по-милъ за менъ е билъ
гласътъ на моитѣ другари!

Обичамъ лудо татко, мама,
и обичъта ми е голѣма
къмъ мили братя и сестрици,
но цѣлъ горя, кога съзра
до мене моитѣ връстници!

Съсъ тѣхъ — по-синьо е небето,
по-весело се смѣй полето,
и въвъ сърдцето разгорява
не кратъкъ мигъ, не жалкъ викъ,
а буйно пламнала жарава.

Че ний младежи сме — решени
да литнемъ, дружески сплотени,
щомъ чуемъ зовъ — да ни повика,
въвъ часъ избранъ за трудъ и бранъ,
сама България велика!